مقالاتی که در این صفحه منتشر می‌شود، از مهم‌ترین منابع خارجی درباره مجموعه موضوعات مرتبط با ایران یا دیگر تحولات و رویدادهای مهم جهان گزینش شده است. هدف اصلی از انتشار این مقالات، ارائه مستقیم و بی‌واسطه مهم‌ترین تحلیل‌ها در حوزه‌های راهبردی به تحلیلگران فارسی‌زبان است. کاملا روشن است که تحلیل‌های مندرج در این مقالات موضع روزنامه «وطن امروز» نیست. شاید در بسیاری از موارد «وطن امروز» دیدگاهی اساسا متفاوت داشته باشد و حتی در بقیه صفحات روزنامه به نقد آنها بپردازد.

همچنین بدیهی است در برخی از این مقالات رسانه برای رسیدن به نتایج دلخواه خود و عملیات روانی روی مخاطب هدف، تعمداً اطلاعات غلط و تحلیل‌های جهت‌دار گنجانده است.

مطالعه مستمر این مقالات این امکان را به خواننده خواهد داد با ذهنیت‌های راهبردی غرب درباره ایران یا دیگر تحولات مهم جهان آشنا شود.

شرکت‌های مهم نفتی برای بازگشت به ایران صف کشیدند

The Daily Telegraph

اندرو کریتچلو: در صورتی که تا پایان ضرب‌الاجل سی‌ام ژوئن توافق الزام‌آوری برای محدود کردن برنامه هسته‌ای ایران حاصل شود، تهران با یک‌میلیون بشکه نفت خام بیشتر در روز آماده هجوم به بازار است. باز شدن مجدد لوله‌های نفتی ایران پس از سال‌ها تحریم، جنگی میان جمهوری اسلامی ایران و عربستان برای کنترل سازمان کشورهای صادرکننده نفت [اوپک] به راه خواهد انداخت. همچنین فشار را بر تولیدکنندگان نفت پرهزینه شیل در آمریکا افزایش خواهد داد زیرا این تولیدکنندگان با موج تازه‌ای از نفت خام ایران که احتمالا ظرف چند ماه آینده بازار را تحت تاثیر قرار خواهد داد، مجبور به رقابت خواهند شد. میزان توانایی ایران در ایجاد تغییر در بازار نفت جهانی در گزارش اخیر اداره اطلاعات انرژی سازمان انرژی آمریکا برجسته شده است. توافق با گروه ۵+۱ متشکل از آمریکا، انگلیس، چین، روسیه، فرانسه به علاوه آلمان موجب هجوم شرکت‌های بین‌المللی نفتی برای بازگشت به ایران خواهد شد. اداره اطلاعات انرژی در گزارش خود نوشت: «ایران در نظر دارد به منظور فراهم کردن زمینه برای شرکت‌های بین‌المللی نفتی در مشارکت در همه مراحل یک طرح از جمله تولید آن، مدل توافقات نفتی خود را تغییر دهد. توانایی ایران در تغییر در بازارهای انرژی جهانی گسترده است، زیرا این کشور دارای چهارمین ذخیره نفتی و دومین ذخیره گاز طبیعی جهان است. ورود مجدد شرکت‌های بین‌المللی نفتی و فناوری‌های جدید آنها، به ایران این امکان را می‌دهد تا به طور کامل از سرمایه‌های طبیعی خود بهره‌برداری کند». براساس گزارش اداره انرژی آمریکا، صادرات نفت خام و میعانات گازی ایران بر اثر تحریم‌های نفتی آمریکا و اتحادیه اروپایی از ۶/۲ میلیون بشکه در روز در سال ۲۰۱۱ به ۳/۱ میلیون بشکه در روز در سال ۲۰۱۳ کاهش یافت. صادرات نفتی ایران در سال ۲۰۱۴ تقریبا با افزایش ۱۵۰ هزار بشکه در روز به ۴/۱ میلیون بشکه رسید. چین، هند، ژاپن، کره جنوبی و ترکیه بزرگ‌ترین خریداران نفت خام و میعانات گازی ایران هستند. پیش از انقلاب اسلامی ایران در دهه ۷۰، ایران بین ۵ تا ۶ میلیون بشکه در روز نفت به هر کشوری که می‌خواست صادر می‌کرد و اگر این کشور بتواند تحریم‌ها را کاهش دهد، بار دیگر خواهد توانست به آن سطح از صادرات نفتی بازگردد. این مساله به بازارهای نفتی که با وجود افزایش تقاضای جهانی همچنان بیش از حد، عرضه نفتی دارند، فشار می‌آورد. اگر ایران به توافقی درباره برنامه هسته‌ای خود دست یابد، سعی خواهد شد قیمت نفت خام در سطح کنونی ۶۵ دلار برای هر بشکه باقی بماند اما عربستان ممکن است سعی کند تولید خود را با ظرفیت کامل حدود ۱۲ میلیون بشکه در روز افزایش دهد. در عین حال، ایرانی‌ها در حال جذاب کردن شرایط قراردادهای خود هستند تا شرکت‌های بین‌المللی نفتی را برای سرمایه‌گذاری و توسعه میادین نفتی خود جذب کنند.

دیلی‌تلگراف

ارزیابی‌ها درباره احساسات ضدصهیونیستی در اروپا تا چه اندازه دقیق است؟

چرخش در نتایج نظرسنجی موسسه تحقیقاتی «پیو» درباره احساسات ضدصهیونیستی در اروپا شک و تردیدهای زیادی را به وجود آورده است. نظرسنجی اخیر موسسه تحقیقاتی پیو نشان از کاهش اندک احساسات ضدصهیونیستی در اروپای غربی است. این در حالی است که این ارقام با دیگر گزارش‌ها درباره گسترش و افزایش شدید احساسات ضدصهیونیسم در اروپا در تضاد است.

در ماه فوریه، خود موسسه پیو افزایش احساسات ضدصهیونیسم بین ۷۷ کشور از ۱۹۸ کشور اروپایی را در سال ۲۰۱۳ گزارش کرد. این آمار بالاترین میزان در ۷ سال گذشته بود. در این گزارش آمده بود در ۳۴ کشور از ۴۵ کشور اروپایی، یهودیان هدف حمله قرار گرفته‌اند. شاید همه مطالبی را که درباره افزایش احساسات ضدصهیونیسم در اروپا شنیده باشید، اشتباه باشد، دست‌کم براساس بررسی اخیری که مرکز تحقیقات پیو انجام داده است. نتایج این تحقیق که در ۶ کشور بزرگ اروپایی انجام شده است، دوم ژوئن منتشر شد. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد احساسات ضدصهیونیسم در اروپای غربی به آرامی در حال کاهش است. تنها ۷ درصد از فرانسوی‌ها و انگلیسی‌های شرکت‌کننده در این نظرسنجی نظر خوبی درباره یهودیان نداشتند. این میزان در آلمان ۹ درصد بود. این آمار در لهستان با ۲۸ درصد، ایتالیا ۲۱ درصد و در اسپانیا ۲۸ درصد، بسیار بالاتر بود. نتایج مطالعه مشابه موسسه پیو در سال ۲۰۱۴ درصد بالاتری از احساسات ضدصهیونیسم را در این کشورها نشان می‌داد. در نظرسنجی سال ۲۰۱۳ آژانس اتحادیه اروپا برای حقوق اولیه شهروندان یهودی در ۸ کشور اتحادیه اروپایی، مشخص شد ۴۶ درصد یهودیانی که در این نظرسنجی شرکت کرده بودند درباره احساسات ضدصهیونیسم در اروپا احساس خطر می‌کردند و ۳۳ درصد نیز گفته بودند شخصا برخی انواع خشونت‌ها را در ۵ سال گذشته تجربه کرده‌اند. البته این سوال مطرح است که ارزیابی‌های شبیه به آنچه موسسه پیو انجام داده است تا چه حد بیانگر سطح احساسات ضدیهودی در اروپاست.

هاآرتص

دیدگاه‌های متفاوت در آمریکا درباره اظهارات جان کری

جنیفر روبین: سخنان «جان کری» وزیر خارجه آمریکا درباره مساله بغرنج توضیح ایران درباره ابعاد نظامی احتمالی (پی‌ام‌دی) برنامه هسته‌ای آن در گذشته، تعجب‌برانگیز بود. این مساله در کمک به بازرسان برای شناسایی تخلفات صورت‌گرفته نقش اساسی دارد. کری ضمن تاکید بر اینکه آمریکا از برخی فعالیت‌های نظامی ایران در گذشته اطلاع قطعی دارد، گفت: «اکنون اصرار خاصی بر این نیست که ایران به‌خصوص مرحله به مرحله اقداماتش را تشریح کند». اهمیت افشای پی‌ام‌دی در این است که در صورت هرگونه پیشرفتی بدون حل این مساله، بازرسی‌ها و راستی‌آزمایی‌های کافی وجود نخواهد داشت چون اطلاعی از محل و نحوه فعالیت‌های قبلی در دست نیست اما این همه مشکل نیست. اول اینکه، این سخنان در تضاد مستقیم با اظهارات شخص کری در ماه آوریل با شبکه پی‌بی‌اس است که وی در پاسخ به سوالی درباره درخواست درازمدت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی مبنی بر افشای فعالیت‌های هسته‌ای گذشته ایران در زمینه نظامی و خودداری ایران از این کار گفته بود آمریکا حاضر نیست در این زمینه کوتاه بیاید و اگر قرار باشد توافقی حاصل شود، ایرانیان باید به این درخواست عمل کنند و اینکه این اطلاعات باید بخشی از توافق نهایی باشد. مشکل دیگر درباره سخنان کری، کذب بودن آن است چون ما اطلاعات کامل در اختیار نداریم. «مایکل هیدن» رئیس سابق سیا جدیدترین موضع کری را غیرقابل توجیه می‌داند. وی می‌گوید: «مایل بودم اداره اطلاعات ملی یا هر دفتر اطلاعاتی همان واژه (کامل/قطعی) را برای من تکرار می‌کرد اما آنها چنین نظری نداشتند. آنچه کری می‌گوید این است که برای ما مهم نیست آنها تا چه حد در زمینه تسلیحاتی شدن پیش رفته‌اند. ما روی توانایی‌مان برای محدود کردن تولید مواد شکافت‌پذیر شرط‌بندی می‌کنیم». اکنون اگر آنها بخواهند می‌توانند چنین شرط‌بندی‌ای داشته باشند اما دولت اوباما باید با ما روراست باشد و اصرار نداشته باشد افشای پی‌ام‌دی اهمیتی ندارد.

هیدن می‌گوید: «او (کری) وانمود می‌کند درباره چیزی دانش کافی داریم که زمانی که من مدیر (سیا) بودم یک هدف اطلاعاتی فوق‌العاده دشوار بود و هیچ تغییری نمی‌بینم که منجر به ساده‌تر شدن این مساله شده باشد». «مارک دوبوویتز» کارشناس برجسته تحریم‌ها در بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها در توجیه اصل سخن کری گفت: «درباره سخنان کری، وزیر خارجه این ادعا که ما اطلاع قطعی درباره فعالیت‌های تسلیحاتی ایران داریم به منزله فرض سطحی از توانایی اطلاعاتی آمریکاست که با تجربه تاریخی همخوانی ندارد. به همین علت است که او، اوباما رئیس‌جمهور، شرمن معاون وزیر خارجه و آمانو رئیس IAEA همگی حل و فصل پی‌ام‌دی را به‌عنوان یکی از شرایط مهم در هر توافق هسته‌ای مقرر کردند». دوبوویتز افزود: «سابقه آمریکا در شناسایی و بازداشتن کشورها از هسته‌ای شدن باید قاعدتا کری را در ادعاها و فرضیاتش محتاط‌تر کرده باشد. آمریکا درباره اتحاد شوروی، چین، هند، پاکستان، اسرائیل و کره شمالی ناموفق بود. واشنگتن در سال ۱۹۹۰ برنامه صدام را دست‌کم گرفت. سپس در سال ۲۰۰۳ برنامه او را دست بالا گرفت و برای متوقف کردن برنامه تسلیحات کشتار جمعی (دیپلوم‌دی) که وجود نداشت، وارد جنگ شد. با توجه به چنین سابقه‌ای، صرف‌نظر از یک درخواست هسته‌ای دیگر بویژه درخواستی به مهمی حل و فصل مساله برنامه تسلیحاتی ایران در گذشته و حال، غیرقابل توجیه است». بله! چنین چیزی غیرقابل توجیه است مگر آنکه باور داشته باشیم رئیس‌جمهور بشدت خواهان حصول هر چه سریع‌تر توافق، هر چند بد، است. سناتور جمهوری‌خواه «مارک کرک» نیز در رد ادعای کری گفت: «IAEA تقریبا به طور قطع اصرار دارد ایران بویژه درباره مرحله به مرحله فعالیت‌هایش توضیح دهد. این کشور برای بیش از یک دهه از این کار خودداری کرده است». به گفته «دوبوویتز»، جدی‌ترین مباحثات درباره امتیازدهی دیگری توسط دولت اوباما تاییدی بر این باور بسیاری از قانونگذاران است که: کنگره بر یک مبنای دوحزبی باید چنین توافقی را رد کند و دولت اوباما را به مذاکره درباره یک توافق بهتر وا دارد. اگرچه این مساله فی‌نفسه چندان نگران‌کننده نیست اما توجه داشته باشید کری درباره استفاده چندباره بشار اسد از گاز کلر نیز ادعا کرد که ما «کاملا مطمئنیم». این نمونه‌ای از تخلف ثابت‌شده از یک توافق دیپلوم‌دی است اما چه اقدامی خواهیم کرد؟ ظاهرا هیچ. «ریک پری» نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری در بیانیه‌ای اعلام کرد: «اوباما رئیس‌جمهور گفت اسد باید برود اما هیچ اقدامی در این جهت انجام نداد. او گفت استفاده از تسلیحات شیمیایی یک خط قرمز برای اسد است اما اسد از آن عبور کرد بدون آنکه پیامدی داشته باشد. اکنون اوباما فقط می‌تواند بگوید حمله با گاز کلر به مردم سوریه جنگ شیمیایی نیست. عدم ایفای نقش رهبری آمریکا تاوان سنگینی دارد». پیام دیگر این سخنان برای ایران این است که هرگاه مساله دیپلوم‌دی مطرح می‌شود، ما جدیت لازم را نداریم. دولت اوباما هر روز بی‌مسؤولیت‌تر می‌شود بنابراین کنگره باید حداکثر تلاشش را برای جلوگیری از تخریب کامل موقعیت آمریکا در خاورمیانه به عمل آورد و با صدایی واحد اکنون به رئیس‌جمهور هشدار دهد امتیازدهی‌های آن به مخالفت کنگره با توافق حاصل قطعیت می‌بخشد، همان اقدامی که سناتور جمهوری‌خواه «باب کورکر» به عمل آورد. روند امور چنان بد پیش می‌رود که ممکن است حتی «هیلاری کلینتون» مجبور شود اعلام موضع کند، اگرچه اگر او نتواند پاسخ درستی درباره مساله تجارت بدهد، نباید منتظر نقش‌آفرینی او درباره برنامه هسته‌ای ایران بود. سکوت وی نشانه دیگری دال بر ناتوانی یا عدم تمایل به ایفای نقشی برجسته در مهم‌ترین مسائل روز است.

سناتور جمهوری‌خواه «باب کورکر» نیز در واکنش به اظهارات کری درباره ایران گفت: «دقیقا این نوع سخنان وزیر خارجه است که مایه نگرانی من درباره سمت و سوی مذاکرات هسته‌ای است».

وی افزود: «در هر مرحله‌ای، وزیر خارجه و معاونانش ظاهرا تمایل زیادی به مصالحه با ایران دارند. از روز اول همه بر اهمیت این مساله تاکید داشتند که ایران گزارش کاملی از فعالیت‌های تسلیحاتی سابقش ارائه دهد. با عدم قاطعیت در این باره، به نظر می‌رسد خط قرمز دیگری پشت سر گذاشته خواهد شد. این مساله برای کشور ما و جهان بسیار مهم است و دوباره می‌گویم در صورت اصرار ایران بر عبور از خطوط قرمز باقی‌مانده که برای یک توافقنامه قابل راستی‌آزمایی ضروری است، دولت [اوباما] نباید از کنار کشیدن ایابی داشته باشد».

واشنگتن‌پست

نظر آمریکا درباره فعالیت هسته‌ای گذشته ایران تغییر کرد

THE WALL STREET JOURNAL

جان کری می‌گوید ما دانش کاملی درباره فعالیت‌های مشخص نظامی که ایران به آنها پرداخته است، داریم. این تغییر موضع آمریکا موجب ایجاد نگرانی‌هایی تازه در کنگره درباره شرایط توافق شده است. مذاکره‌کنندگان اروپایی و آمریکایی ماه‌هاست می‌گویند پاسخگویی کامل درباره فعالیت‌های گذشته هسته‌ای ایران برای دستیابی به توافق نهایی و مانع شدن از تقلب ایران در آینده، مهم است. اما کری در یک کنفرانس خبری گفت: «درک کامل تحقیقات گذشته ایران درباره سلاح‌های هسته‌ای این کشور، برای دستیابی به توافق نهایی ضروری نیست». کری افزود: «ما به طور مشخص بر پاسخگویی درباره آنچه ایران در برهه‌ای انجام داده است تمرکز نکرده‌ایم. ما می‌دانیم ایران چه اقداماتی انجام داده است. ما دانش کاملی درباره فعالیت‌های مشخص نظامی که ایران به آنها پرداخته است، داریم.» وی افزود: «ایالات متحده و شرکای مذاکراتی ما معتقدند مهم است که بدانیم این فعالیت‌ها متوقف شده‌اند و اینکه ما بتوانیم به شکلی مشروع در این باره توضیح دهیم.» این سخنان کری انتقادهای فوری قانونگذاران ایالات متحده را برانگیخته است که در هفته‌های اخیر درباره عقب‌نشینی دولت اوباما درباره شرایط معامله هشدار داده‌اند. آقای کری گفت: «موضع آمریکا تغییر نکرده است.» قانونگذاران برجسته از هر دو طرف استدلال کرده‌اند ایالات متحده باید بر این درخواست‌های خود تاکید کند که ایران امکان دسترسی گسترده به سایت‌های هسته‌ای و نظامی خود را که تصور می‌شود در فعالیت ساخت سلاح‌های مخفی استفاده شده است، فراهم کند. این افراد همچنین خواستار آن هستند که بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی- دیده‌بان هسته‌ای سازمان ملل متحد- به دانشمندان و اسناد ایران که تصور می‌شود با یک برنامه نظامی غیرقانونی مرتبط باشند دسترسی داشته باشد. سناتور دموکرات «الیوت انگل» از کمیته امور خارجی مجلس نمایندگان گفت: «توافق خوب باید کاهش تحریم‌ها را مشروط به پاسخگویی ایران به سوالات آژانس درباره فعالیت‌های تسلیحاتی بالقوه تهران کند.» دولت اوباما مخالف این موضوع است که نظرات آقای کری نشان‌دهنده تغییر در موضع حل و فصل فعالیت هسته‌ای قبلی ایران است. یک مقام ارشد دولت آمریکا گفت: «ما همیشه گفته‌ایم که به‌عنوان بخشی از یک توافق جامع ما می‌خواهیم آژانس قادر به انجام کار خود برای حل ابعاد احتمالی نظامی برنامه ایران باشد و ایران باید برای آژانس دسترسی‌ای را که برای انجام کار خود به عنوان بخشی از این توافقنامه نیاز دارد، فراهم کند.»

وال‌استریت‌ژورنال

سفیر سابق اسرائیل از روابط سرد اوباما و نتانیاهو می‌گوید

The New York Times

جودی رودورن: مقصر جلوه دادن اوباما و نتانیاهو برای سرد شدن روابط بین این دو مقام سال‌هاست در آمریکا و اسرائیل ادامه دارد. اسرائیلی‌ها ریشه این اختلاف را در سخنرانی سال ۲۰۰۹ اوباما در مصر می‌دانند که وی در آن از کلمه فلسطین استفاده کرد و از تحقیر مردم که ناشی از اشغالگری است، سخن گفت. آمریکاییان هم به سخنرانی نتانیاهو در سال ۲۰۱۱ در کاخ سفید و سخنرانی بهار امسال وی در کنگره ضد سیاست‌های اوباما در زمینه توافق هسته‌ای با ایران اشاره می‌کنند. پس از آن بود که اوباما سخنان پیش از انتخابات نتانیاهو را درباره روابط اسرائیل و اعراب و اینکه اگر به نخست‌وزیری برسد اجازه تشکیل کشور مستقل فلسطین را نخواهد داد، محکوم کرد. اکنون نوبت به «مایکل اورن» سفیر سابق اسرائیل در آمریکا و «دن شپیرو» سفیر فعلی آمریکا در اسرائیل رسیده است که وارد این بازی سرزنش شوند. اورن مقاله‌ای تحریک‌آمیز برای روزنامه وال‌استریت ژورنال نوشت که با عنوان «چگونه اوباما اسرائیل را رها کرد» منتشر شد. در مقابل شپیرو هم در رادیو اسرائیل اورن را به تلاش برای فروش کتابی که اخیرا نگاشته است، متهم کرد و این بازی همچنان ادامه دارد. «موشه کالون» رهبر حزبی که اورن عضو آن است در نامه‌ای به شپیرو نوشت: اورن این کتاب را پیش از پیوستن به حزب نوشته است و اینکه این کتاب یک مجموعه خاطرات شخصی است و مبین دیدگاه شخصی نویسنده است. کالون در ادامه تصریح کرد همواره از تلاش‌های اوباما برای حمایت از اسرائیل و دفاع از منافعش سپاسگزار بوده است. روزنامه هاآرتص نوشت: «نتانیاهو درخواست شپیرو برای عذرخواهی متقابل را رد کرده است». شپیرو و سخنگوی نتانیاهو از توضیح درباره اینکه آیا حقیقتا چنین درخواستی مطرح شده است، خودداری کردند اما یک ساعت بعد مقامی که فقط خود را یک مقام ارشد در دفتر نخست‌وزیر معرفی کرد در بیانیه‌ای سخنان کالون را تکرار کرد و گفت اورن اکنون عضو کابینه نیست و سخنانش مبین دیدگاه شخصی وی است. وی در ادامه افزود: «نتانیاهو همواره مراتب قدردانی خود را از تلاش‌های اوباما در زمینه تامین امنیت اسرائیل ابراز کرده است».

نیویورک‌تایمز

واشنگتن‌پست: توصیه سناتور کورکر به کری درباره تمدید ضرب‌الاجل مذاکرات هسته‌ای با ایران

سناتور کورکر به وزیر خارجه آمریکا توصیه کرد به منظور دستیابی به یک توافق بهتر در مذاکرات هسته‌ای با ایران ضرب‌الاجل سی‌ام ژوئن را فراموش کند. سناتور جمهوری‌خواه، باب کورکر، رئیس کمیته روابط خارجی سنا گفت از جان کری، وزیر خارجه خواسته است اگر دستیابی به توافقی محکم‌تر (با ایران) تمدید مذاکرات هسته‌ای را ایجاب می‌کند، ضرب‌الاجل را نادیده بگیرد. کورکر به‌عنوان چهره اصلی در طرح یک لایحه توافقی که مورد پذیرش کاخ سفید و منتقدان توافق ایران در کنگره قرار گرفت، گفت با کری گفت‌وگوی تلفنی داشت؛ پس از آنکه کری گفت آمریکا اصرار خاصی بر این مساله ندارد که ایران گزارش کاملی از همه تحقیقات هسته‌ای سری گذشته‌اش ارائه دهد. کورکر گفته است به نظر وی دولت اوباما در تعجیل برای حصول توافق تا ضرب‌الاجل سی‌ام ژوئن در مواضعش نرمش نشان می‌دهد. کورکر گفت به کری گفته است: «سی‌ام ژوئن یک ضرب‌الاجل صوری است. اگر دستیابی به یک توافق مناسب مستلزم مدت زمانی طولانی‌تری است، پس این کار را بکنید؛ به جوانب کار لطمه نزنید. من به روند کار گروه واقفم، وقتی که به پایان مدت مقرر برای حصول توافق نزدیک می‌شوید و معاونانتان سعی در پیشبرد آن چیزی دارند که قرار است یک میراث مهم باشد، معلوم است چه تاثیری بر امور خواهد داشت اما لطفا این رویه را متوقف کنید». اما تمدید طولانی‌مدت ضرب‌الاجل می‌تواند مشکلاتی برای دولت اوباما ایجاد کند. کنگره ۳۰ روز برای بازنگری در هر توافقی و در صورت نظر قانونگذاران، رای دادن به قطعنامه‌ای در رد آن فرصت دارند. اگر آنها آن توافقنامه را پس از ۱۰ ژوئیه دریافت کنند، دوره بازنگری به ۶۰ روز افزایش می‌یابد. اما اظهارات کورکر نگرانی‌های فزاینده در کنگره درباره مذاکرات با ایران برای مهار برنامه هسته‌ای آن را در ازای لغو تحریم‌ها برجسته می‌سازد. آمریکا یکی از ۶ قدرت مذاکره با ایران است و کری نقش اصلی را در مذاکراتی داشته است که به چارچوبی برای یک توافق موقت انجامیده است. اظهارات کری از طریق ویدئوکنفرانس در بوستون ظاهرا حاکی از آن بود که آمریکا ممکن است با لغو تحریم‌ها قبل از حل همه مسائل معوقه توسط آژانس بین‌المللی انرژی اتمی موافقت کند اما «جان کربی» سخنگوی کری گفت اظهارات وی مورد سوءتعبیر قرار گرفته است و آمریکا قبل از میسر شدن همه دسترسی‌های موردنظر ای‌ای‌ای‌ای، با لغو تحریم‌ها موافقت نخواهد کرد. کورکر گفت: سخنانی شبیه اظهارات کری را طی یکسری گزارش‌های مقامات دولت اوباما طی ماه‌های گذشته شنیده است. کورکر نامه‌های «تند»ی به دولت اوباما نوشته است با این امید که با اتخاذ مواضعی سخت در هیچ زمینه‌ای کوتاه نیاید. وی گفت: «آنها بر این مساله تاکید دارند که نمی‌خواهند با وادار کردن ایران به شفاف‌سازی به غرور ملی آن لطمه بزنند». وی به طعنه افزود: «مرا دست می‌اندازید؟» اما کورکر گفت وادار ساختن ایران به تشریح فعالیت‌های تسلیحاتی سری‌اش را یک مساله مهم می‌داند تا کارشناسان هسته‌ای بتوانند ارزیابی بهتری از توانایی بالقوه این کشور برای ساخت تسلیحات هسته‌ای داشته باشند. وی افزود: «همه کارشناسان بر اهمیت در اولویت قرار دادن این مساله تاکید دارند».

واشنگتن‌پست

پیامدهای بحران هسته‌ای جدید با روسیه

والری ارو و جاشوا ملوین: هر بار که تنش‌ها بین روسیه و غرب تشدید می‌شود، «ولادیمیر پوتین»، رئیس‌جمهوری روسیه، تهدید هسته‌ای را علم می‌کند. این راهبرد بسیار تنظیم‌شده‌ای برای ترساندن غرب است که عقب بودن روسیه را از نظر نظامی مخفی می‌کند اما در عین حال همواره می‌تواند در صورتی که به خوبی مهار نشود، به وضع غیرقابل کنترلی منجر شود. رئیس‌جمهوری روسیه تا پایان سال نیروهای راهبردی روسیه را به ۴۰ موشک جدید بین قاره‌ای مجهز خواهد کرد. پوتین همچنین به طور مرتب وعده می‌دهد موشک‌های کوتاه‌برد اسکندر را در کالینینگراد در دروازه‌های اتحادیه اروپایی مستقر کند. «کادری کیک» (Kadri Kiik)، کارشناس شورای اروپایی امور خارجی در واشنگتن اعلام کرد: «هر کس، بویژه مسکو از طریق نیات دیگری، مسائل را تحلیل می‌کند. خطر واقعی این است که روسیه به حمله‌ای که فقط در فکرش وجود دارد، پاسخ دهد». پس از افشای طرح‌های آمریکا برای استقرار واحدهای تانک در شرق اروپا، روس‌ها خبر دستیابی نیروهای راهبردی روسیه به ۴۰ فروند موشک را منتشر کردند. این خبر موجی از واکنش‌ها را در غرب به وجود آورد. «ینس استولتنبرگ» (Jens Stoltenberg)، فرمانده ناتو در واکنش، این تصمیم روسیه را غیرقابل توجیه و خطرناک خواند. «جان کری»، وزیر خارجه آمریکا نیز گفت: «هیچ‌کس خواستار بازگشت به جنگ سرد نیست». برلین هشدار داد: «باید مراقب تند شدن لحن کلمات و سپس اقدامات بود». این جبهه‌گیری نظامی پوتین در عین حال چیز جدیدی نیست زیرا روسیه از ۱۵ سال پیش وارد نوسازی نیروهای هسته‌ای خود شده است که در عین حال به هیچ وجه نقض پیمان استارت درباره کاهش تسلیحات راهبردی محسوب نمی‌شود. براساس اطلاعات مبادله‌شده در چارچوب توافقنامه جدید استارت سال ۲۰۱۰، ارتش روسیه اواخر سال ۲۰۱۴، ۵۲۸ فروند موشک هسته‌ای مستقر (در پایگاه‌ها، در زیردریایی‌ها یا بمب‌افکن‌ها) را در برابر ۷۹۴ فروند موشک آمریکا در اختیار داشت. بنابراین، این کشور بسیار پایین‌تر از هدفی است که استارت تعیین کرده است یعنی کاهش موشک‌ها به زیر ۷۰۰ فروند در سال ۲۰۱۸. یک کارشناس به نام «ایگور سوتیاجین» می‌گوید: «پس چرا کرملین این قدر سروصدا راه می‌اندازد؟ برای ترساندن غربی‌ها، ایجاد اختلاف میان آنها و بازداشتن آنها از توسل به زور آنگاه که در این اوضاع تشدید تنش بین دو طرف، متمایل به این کار شوند». سوتیاجین تاکید می‌کند: «تنها ابزار قدرت روسیه نظامی و این ابزار نظامی هم نیروهای ویژه و هسته‌ای است. با توجه به اینکه روس‌ها جهان را با نیروهای ویژه تهدید نمی‌کنند، بنابراین فقط هسته‌ای باقی می‌ماند». سوتیاجین می‌گوید: «هرچند این پیام قبل از همه سیاسی است (ما سلاح اتمی داریم، این را فراموش نکنید)، فقط صرف تهدید کردن به استفاده از آن حامل خطرهایی است». پروازهای مکرر بمب‌افکن‌های راهبردی روسیه و حضور زیردریایی‌های روسیه در سواحل نزدیک کشورهای ناتو یا در دریای شمال در تماس با نیروهای «رقیب» نیز خطر حوادث را افزایش می‌دهد. «جفری منکوف» (Jeffrey Mankoff)، کارشناس مرکز مطالعات بین‌المللی و راهبردی مستقر در واشنگتن خاطرنشان می‌کند: «هیچ‌کس در نهایت خواستار این نیست، دو طرف می‌دانند در صورتی که به یک رویارویی نظامی برسند، هر طرف آتش هسته‌ای در اختیار دارد و پیامدهای آن برای همه فاجعه‌بار خواهد بود». ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه با علم کردن این تهدید به همه کسانی که در واشنگتن به ادبیات قدیمی جنگ سرد رجوع می‌کنند، حق می‌دهد و با این کار موجب تقویت مسابقه تسلیحاتی می‌شود. «کامیل گران» (Camille Grand)، مدیر بنیاد تحقیقات راهبردی پاریس خاطرنشان می‌کند: «پوتین به کسانی که در آمریکا خواستار نوسازی سریع و بلندپروازانه زرادخانه هسته‌ای آمریکا هستند، قدرت و ابزار استدلال می‌دهد».

خبرگزاری فرانسه

اینجا آنچه نادیدنی است، می بینید
فصل شیدایی
برای ثبت نام عدد ۱ را به شماره ۳۰۰۰۴۱۹ پیامک کنید
مجری طرح: مرکز هنرهای نمایشی انقلاب اسلامی «مهنا»
با مشارکت ناحیه مقاومت بسیج جماران
مکان: انتهای بلوار ارتش، کیلومتر ۳ جاده لشگرک
شب‌های ماه مبارک رمضان
از اذان مغرب همراه با پذیرایی افطار
www.mohanna.ir
Faslesheydaei

متن تقریظ رهبر معظم انقلاب بر کتاب
عبور از آخرین خاکریز

در شب س‌ شنبه ۱۹ / ۹ / ۷۰ مطالعه آن تمام شد. آن را از نظر داستانی و نیز اشتمال بر مطالب مفید، بهتر از خاطره اسیر دیگر عراقی، که او نیز پزشک بوده است، یافتم.
به جاست اگر همه یا بخشی از آن به زبانهای اروپایی ترجمه و در پاورقی روزنامه هایشان منتشر شود؛ مخصوصا بخش اول آن، یعنی از صفحه ۱۱.

متن تقریظ رهبر معظم انقلاب بر کتاب
زنده باد کمیل

از این نوشته عطر اخلاص به مشام می رسد. و چه زیباست روایت صحنه هایی که از اخلاص و ایثار سرشار است! نیز از سر اخلاص باشد. نویسنده فروتنانه خود را غالبا در پشت یاران شهیدش پنهان کرده است. خوشا به حال این جوانان نورانی که در یکی از استثنائی ترین فرصت های الهی در تاریخ، بیشترین بهره را بردند و به مدد اراده و ایمان و فداکاری، به مدارج عالی انسانی رسیدند. این کتاب همچنین به سبب شیرینی زبان روایتش و طنزی که در خیلی جاها نمک نوشته کرده است، از بعضی دیگر از خاطره های مکتوب، خواندنی تر است.
۱۴بهمن ۱۳۷۰

تهران/ خیابان حافظ/ خیابان رشت/ پلاک ۲۳
روابط‌عمومی انتشارات سوره مهر
صندوق پستی: ۱۵۸۱۵-۱۱۴۴
تلفن: ۰۲۱-۶۶۴۷۷۰۱۴-۱۵
فکس: ۰۲۱-۶۶۴۰۴۶۶۳

بیست و هشتمین نمایشگاه بین المللی کتاب
مصلی بزرگ امام خمینی (ره) شبستان اصلی
انتهای راهرو ۲۷
۱۶ الی ۲۶ اردیبهشت ۱۳۹۴

WWW.SOOREMEHR.IR

خودتان را با اشعث مقایسه می‌کنید؟!

یادداشت امروز ادامه از صفحه اول

با این شرایط و در حالی که در خاص و عام جامعه کوفه عطش خیانت، دین به دنیا فروشی و به ننگ وابستگی به طاغوت شام تن سپردن بر همه چیز احاطه داشت، امام حق حاضر بود اما مامومین صالح مجاهد انگشت‌شمار بودند، امام چه باید می‌کرد؟

جمله تواریخ نوشته‌اند یک فقر اخلاقی در کوفه و شام و تقریبا دیگر بلاد حاکم بود که خیلی راحت افراد خودشان را می‌فروختند. امام علیه‌السلام در اردوگاه خود تنها مانده بود و حتی از سوی سپاه خودی چند بار هدف ترور قرار گرفت، امام چاره‌ای جز اعتزال از مردم و آثار شوم همراهی با چنان مردمانی نداشت.

خب! حالا مروجان نظریه تطبیق دوران فعلی با شرایط پذیرش صلح توسط امام حسن(ع) و سیاهی‌لشکرهای قلمی دولت بفرمایند خود را نمایندگان چه کسانی در این تطبیق می‌دانند؟ آیا رسانه‌هایی که سینه چاک کرده‌اند برای تطبیق شرایط فعلی با آن روزگار، کسانی هستند که پشت امام را خالی کردند و خود را فروختند؟ یا جریان تحمیلگری که به واسطه دنیا، بیعت با امام برحق‌شان را زیرپا گذاشتند؟ می‌شود اشعث، خودش را معرفی کند؟ شبث بن ربعی و شمر ذی‌الجوشن که برای پذیرش صلح به امام فشار آوردند، حالا چه کسانی هستند؟ شما که علاقه‌مند به این تطبیق هستید بفرمایید تا ما شمر امروز را بشناسیم، شمر ۱۴۰۰ سال پیش مرد.

مروجان نظریه تطبیق دوران فعلی با دوران صلح امام حسن(ع) به تیم مذاکره‌کننده هم ظلم می‌کنند. افرادی که در آخرین خطاب رهبر حکیم انقلاب، غیور و متدین لقب گرفتند کجا و ناکسانی که صلح را به امام مجتبی(ع) تحمیل کردند کجا؟

ان‌شاءالله که مشکل تطبیق‌دهندگان شرایط فعلی با صلح امام حسن(ع)، ضعف در خوانش تاریخ است و نه تحریف و امثالهم. برای همین است که مدام حتی در همین نوشته آورده‌ام که «باید تاریخ خواند»!

در آخر اینکه وقتی مذاکره‌کنندگان و رئیس‌جمهور محترم نزدیک به ۲ سال است از توافق برد- برد سخن می‌گویند و مذاکره‌کنندگان سرداران دیپلماسی نامیده می‌شوند و توافق ژنو زانو زدن قدرت‌های بزرگ در برابر ملت بزرگ ایران معنا می‌شود و در حالی که آقایان محترم می‌گویند که خط قرمزها را رعایت می‌کنند و توافقی خواهند کرد که «توافق خوب» و برای مردم ایران عزتمندانه باشد و... خب! چه جای تطبیق این توافق با صلح امام مجتبی(ع) است؟! صلحی که در نتیجه خیانت جریان تحمیلگر و ضعف مردم و تنها گذاشتن امام حق منعقد شده است و به ناچار!

بنیاد خیریه غدیر در نظر دارد با انجام امور خیریه و پرداخت قرض الحسنه به تعظیم شعائر غدیر و نشر اندیشه و فرهنگ ولایت بپردازد.
تبرعات مؤمنین برای همیشه در خدمت اینگونه امور ارزشمند باقی خواهد ماند چرا که تنها به صورت وام در اختیار اشخاص حقیقی و حقوقی قرار میگیرد.
با کمک به بنیاد خیریه غدیر اموال خود را در نشر فرهنگ ولایت و غدیر جاودان کنید.

اعضاء هیأت امناء
- حجت الاسلام والمسلمین سید محمد حسن ابوترابی فرد
- حجت الاسلام و المسلمین کاظم صدیقی
- حجت الاسلام والمسلمین سید مصطفی میرلوحی
- حجت الاسلام و المسلمین محمد حسن رحیمیان
- سید مرتضی نبوی
- حجت الاسلام و المسلمین علیرضا پناهیان
- رضا مطلبی کاشانی

سامانه ارتباط پیامکی: ۱۰۰۰۰۰۱۸
نشانی تارنما: GHADEER.IR
تلفن: ۸۸۹۹۱۸۰۳ نمابر: ۸۸۹۹۱۸۰۲
شماره حساب: ۰۱۰۴۱۷۰۴۱۷۰۰۷
شماره کارت: ۶۰۳۷۹۹۱۱۹۹۵۳۹۲۰۰

شماره ثبت ۳۲۴۸۴
شناسه ملی ۱۰۳۲۰۹۰۳۶۹۷
با هبه اموال خود برای پرداخت قرض الحسنه، تا ابد از ثواب این صدقه جاریه بهره مند شوید.

خیریه همت
www.Hemmat110.com
*۷۲۰*۶*۵#
۳۰۰۰۱۰۱۰۴۰
اولین خیریه سایبری مسأله محور در ایران

پشت سخن بزرگان مخفی نشوید!

نگاه ادامه از صفحه اول

هم سندش هست، هم عکسش! حال بیاییم و فرض کنیم به دلیل آوردن یک «توافق غیرخوب»، مجلس مصمم به عملی کردن آن «مصوبه فوق‌الذکر» شد. در آن صورت، مثل روز روشن است «زنجیره‌ای‌های دروغگوی اهل نسیان» علاوه بر فراموشی حمایت پیشین خود از «مصوبه مدنظر» با درشت‌ترین تیتر ممکن، قوه مقننه ما را به توپ ببندند با این ۲ سوتیتر قابل فرض: یک آنکه «چرا افراط؟ چرا تندروی؟ چرا توهین به توافق دوستان دستگاه دیپلماسی؟» دو آنکه «وقتی بزرگان صحه بر تدین، امانت، غیرت و شجاعت مردمان مذاکرات گذاشته‌اند، فأین تذهبون؟» اتفاقا هم‌الان هم دست‌فرمان زنجیره‌ای‌ها دقیقا همین است! صرف نظر از زنجیره‌ای‌ها، حتی دست‌فرمان مردمان مذاکره‌کننده هم دقیقا همین است! مع‌الاسف دست‌فرمان بعضی‌ها هم دقیقا همین است! فلانی در «وطن‌امروز» مشخصا از بهمان بند توافق ژنو انتقاد کرده و بهمانی در «کیهان» مشخصا از فلان بند آنچه بیانیه لوزان می‌خوانندش. یک کلام آیا جواب فنی و کارشناسانه به اهل نقد دادند یا علی‌الدوام سنگر گرفتند پشت بعضی تعاریف و برخی تعابیر بزرگان؟! جواب که ندادند بماند، پشت سخن بزرگان که مخفی شدند بماند، آنی در دادگاه را نشان‌مان دادند، آنی حواله‌مان دادند به جهنم! گیرم فلان منتقدی در بهمان جا، سخن صریح خود را صحیح بیان نکرده باشد، آیا باید همه اصحاب نقد را با یک چوب راند؟! این چگونه با چوب راندنی است که فلان منتقد حالا خیلی هم معلوم نیست چه کاره را می‌بیند اما چیزهای واجب‌تری که باید ببیند را درز می‌گیرد؟! نگارنده چندی پیش از مجلس محترم خواست بلکه به یک طریقی راهش را پیدا کند و ضمن تصویب یک مصوبه، رسما اعلام کند «استفاده ابزاری از شهدا» یعنی جرم. آن را که حساب پاک است، از محاسبه چه باک است؟ هم‌الان آرزوی دیگری طرح کنم: کاش می‌شد قوه مقننه، قانونی دست و پا کند بلکه «مخفی شدن پشت مقدسات» فقط در عالم عرف، عملی ناشایست نباشد. یادم هست حدود یک سال پیش در دانشگاه امام صادق علیه‌السلام، دانشجویی خیلی مودبانه و محترمانه از آقای عراقچی سوال کرد: «آیا قبول دارید غنی‌سازی ۲۰ درصد، محصول خون شهید شهریاری است؟» جواب این دیپلمات، بالطبع «آری» بود. آن دوست دانشجو دوباره پرسید: «اگر این مهم را قبول دارید، آیا این را هم می‌پذیرید که براساس مفاد «توافق ژنو»، متاسفانه با دسترنج شهریاری شهید به بدترین نحو ممکن تا شد؟!» من آنجا توقع داشتم این دیپلمات ما، قناعت کند به یک جواب کارشناسانه و فنی، لیکن در کمال حیرت دیدم ایشان بغض کردند و از علاقه خود به شهدا، امام شهدا و رهبر شهدا سخن گفتند! این شد جواب آن سوال؟ «سوال فنی»، «جواب فنی» می‌طلبد، نه مایه گذاشتن از علقه خود به خوبان. این را که ما خود می‌دانیم و ان‌شاءالله همین‌گونه هم هست اما اینکه نشد پاسخ آن پرسش! راقم این سطور در همین «دولت سریع‌القلم» باری روانه دادسرای فرهنگ و رسانه شد. من اما آن روز، در برابر «چرا اینجا را همچین نوشتی؟» پاسخی دادم به فراخور سوال و الا آیا بلد نبودم بغض، بلکه حتی گریه کنم و با دیدگانی پر از اشک، رونمایی مجدد کنم از عشق دیوانه‌وار خود به «حاج‌احمد متوسلیان»؟! فلذا اگر مخفی شدن پشت سر مقدسات بد باشد، اولی‌تر آن است دنبال کسانی جز «اصحاب مظلوم نقد» بگردیم! وقتی منتقد، سخن خود را با «استدلال» و در عین حال با «استقلال» از دولت و حکومت، بیان می‌کند، زیبنده نیست وصله‌های ناچسب به او بچسبانیم! ما برای نقد خود، حجتی داریم به نام «عقل» و آنچه هم زیاد داریم «دلیل» است و «منطق»، فلذا دوستان هم بهتر است که جواب ما را با همین حجت و به شکل کارشناسانه و فنی بدهند. همان عزیز فرزانه‌ای که صحه بر عرق ریختن مردمان دیپلماسی گذاشته‌اند، اولا متذکر ایشان هم بوده‌اند، ثانیا تعریف از خیلی‌های دیگر هم کرده‌اند. این همه پای حاج‌حسین آقای شریعتمداری را به دادسرا و دادگاه باز کرده‌اند؛ یک بار و فقط یک بار، آیا شده ایشان در جواب سوال قاضی، به این مهم اشاره کنند که «نماینده ولی‌فقیه» هستند در «موسسه کیهان»؟! یک بار آیا شده به جای پاسخی فراخور سوال، ضمن اشاره به چفیه خوبان، از علاقه ایشان به «جناح فرهنگی مومن» سخن برانند؟! برعکس این را اما بارها و بارها شاهد بوده‌ایم! ما می‌گوییم: «با شعار من‌درآوردی و غیر عقلانی «هر توافقی از عدم توافق بهتر است» - این شعر فخیمه، حتی صدای مجید مجیدی عزیز و دوست‌داشتنی را هم درآورد!- مگر مغز چی خورده باشد دشمن که بخواهد تحریم‌ها را در همان روز اجرای توافق لغو کند»، عالیجنابان جواب می‌دهند: «بزرگان از ما تعریف کرده‌اند»! ما می‌گوییم: «همان مصلحت که امر را دائر کرد بلکه جنگ ۸ ساله پایان یابد، امروز حکم می‌کند زیر بار توافقی نرویم که زمینه‌ساز «جنگی دیگر» شود»، به جای جواب متین، باز هم مایه از بهمان تعریف بزرگان می‌گذارند! ما می‌گوییم: «اذن مذاکره به شما مردمان نازنین داده شد بلکه به جای دوستی دست دادن با وزیر خارجه جلاد تحریم، بروید و در خلال یک «توافق خوب» مسبب «لغو همه تحریم‌ها در همان روز امضای توافق» باشید»، به ما خرده می‌گیرند: «وقتی دارد از ما تعریف می‌شود، شما دیگر خواهشا ساکت!» پس من حق دارم همین متن را بهانه کنم و از رئیس محترم قوه مقننه بخواهم به محض اتمام تعطیلات مجلس، اولین کار بهارستان این باشد: «تصویب یک قانون درست و درمان، بلکه «مخفی شدن پشت سخن بزرگان» عملی غیرقانونی تلقی شود و مستوجب برخورد». گفت: «جانا! سخن از زبان ما می‌گویی». جناب لاریجانی عزیز! نزدیک ۳ سال است ناظر بر خطر بزرگ کم شدن از شعاع دایره جریان اصولگرا، نگارنده همین متن، بعضا ید و بیراه شماری از دوستان حزب‌اللهی را به جان خریده، تا بلکه شما و امثال شما را از جرگه جریان اصولگرایی بیرون نرانند و از این حرف‌ها، لیکن این نیست رسم انصاف که معطوف بر عمل واقعا زشت مخفی شدن پشت مقدسات، فلان منتقد مسجدی نیمه‌کاره واقع در انتهای آبادی داورزن را ببینید اما چشم بر دیدنی‌های واجب‌تر ببندید! عاقبت، وقتی دست‌فرمان دولت اعتدال، آنقدر نافرم بوده که همان جماعت «روحانی مچکریم!»، فی‌الحال علم «تحریمیم! میفهمی؟» را بلند کرده‌اند، گناه «منتقد» چیست که شما اینگونه علیه ایشان سخن می‌گویید؟! اینکه چرا از آن «شعار دیروز»، به این «شعور امروز» رسیده‌اند، گناهش گردن «اصحاب نقد» است یا بی‌تدبیری خود حضرات؟!

سلام وطن ۶۶۴۱۳۹۴۲